

ВПЛИВ ЕСТЕТИЧНОГО ВИХОВАННЯ НА ФОРМУВАННЯ МАЙБУТНЬОЇ ГУМАНІТАРНО-ТЕХНІЧНОЇ ЕЛІТИ

У сучасних умовах гуманістичного розвитку української системи освіти особливої уваги й актуальності набувають питання естетичного виховання студентської молоді як підґрунтя для формування гуманітарно-технічної еліти. Головними орієнтирами естетичного виховання вчені зазначають необхідність навчити кожну особистість жити за законами краси, сформувати у підростаючого покоління навички творити прекрасне, показати значущість естетичної свідомості у житті і діяльності людини. Естетичне виховання передбачає розвиток здібності та бажання бачити й розуміти красу у всіх сферах діяльності людини.

З огляду на ці положення, важливу роль у формуванні гуманітарно-технічної еліти шляхом здійснення естетичного виховання у навчально-виховному процесі відіграє вища школа. Навчання у вищому навчальному закладі дає змогу вирішити проблемні ситуації, які пов'язані із формуванням естетичного ставлення студентів до всіх галузей і проявів життя, природного середовища, мистецтва, трудового життя, суспільної діяльності та власної поведінки. Тому навчально-виховний процес у вищій школі має спрямовуватись не лише на пізнавальні параметри знань, а й на їх єдність із ціннісним ставленням. Дослідження з окресленої задачі мають спрямовуватись на розробку і практичну перевірку таких методик, які б одночасно поєднували в собі прийоми формування естетичної свідомості студентів.

Для ефективної реалізації естетичного виховання важливим є залучення студентів до активної взаємодії в групі, намагання зробити їх не лише об'єктами педагогічного впливу, а й суб'єктами навчання. Для цього педагоги мають створювати сприятливий психологічний клімат, атмосферу невимушеної розмови, доброзичливо, щиро ставитися до своїх студентів, прагнуть укріпити у кожній особистості віру в свої сили, мають бути справедливими й об'єктивними в оцінці їхніх знань.

Аналізуючи досвід теорії і практики вищої школи варто відзначити, що істотним недоліком викладанням в вищому навчальному закладі є не-увага до специфіки мистецтва, природи образного узагальнення. Звідси сенсорна недовантаженість студентів, надмірний раціоналізм. Художні явища засвоюються так, як і логічні поняття, в результаті чого не викликають у студентів належного інтересу. При цьому використовуються такі методи впливу, прийоми роботи, які розраховані переважно на розумове навантаження студентів. Недооцінюються методи і прийоми роботи, що ґрунтуються на психологічному навіюванні. А в педагогічній роботі ці методи впливу повинні відігравати особливу роль. Особливо важливим це є на етапі отримання студентами професійних знань, умінь і навичок та на етапі осмислення необхідності отримання освіти впродовж життя. Реальними методами і прийомами для вирішення визначеної проблеми є залучення студентів до вирішення проблемних завдань естетичного змісту, використання нетрадиційних форм викладу матеріалу, проведення лекційних, практичних та лабораторних занять із використанням засобів мистецтва, спонукання студентів до участі у творчих вечорах, театральних студіях, брейн-рингах, проведення зі студентами екскурсій до культурних пам'яток, проведення звітних конференцій естетичного спрямування, організація виставок студентських робіт.

Таким чином, у підготовці гуманітарно-технічної еліти важливою складовою є сформована естетична свідомість її представників, котра формується під час здійснення естетичного виховання у навчально-виховному процесі. Подальшого дослідження потребують методи і прийоми, що спонукають суб'єктів освітнього процесу знаходити рішення, які мають відповідати естетичним законам, допомагають зрозуміти сутність, значення і вагомість естетичної складової у житті особистості, викликають потребу створювати прекрасне у власній життєдіяльності, що є значущим показником у формуванні естетичної свідомості студентів.

Полякова Н. В.
НТУ “ХП”